

Washingtons havn den 2. og 3. juli i fjor. Min sidste opgave var så at mødes med præsident George W. Bush i Washington om Mellemøsten den 20. december 2002.

At vi startede og sluttede dér afspejler efter min opfattelse på smukkeste måde den fundamentale betydning, som det transatlantiske forhold har for både EU og for USA. Vi har under formandskabet bestræbt os på – og opnået – at styrke de transatlantiske bånd yderligere via et konstruktivt samarbejde på en lang række områder.

Men så var der jo også andre emner, som vi beskæftigede os med og prøvede at fremme. Jeg havde åbenheden som høj prioritet under formandskabet. Vi fik gennemført en række vigtige reformer, som medfører, at Ministerrådets indledende og afsluttende drøftelse af lovgivningsforslag nu er åben. Vi satte endvidere en ambitiøs hjemmeside i verden rettet mod såvel danske som internationale brugere. Her har vi på en lettilgængelig måde offentliggjort mere materiale end noget tidligere formandskab.

Statsministeren var inde på de yderligere nye udfordringer for det udvidede EU. Det er klart, at der vil være udfordringer for det udvidede EU, hvor vi skal vise, at man effektivt kan håndtere og tackle de voksende grænseoverskridende problemer. Det kræver et EU, der er fokuseret og i stand til at træffe hurtige beslutninger.

Hovedreglen i det fremtidige EU må jo blive flertalsafgørelser. Og gør vi EU i stand til effektivt og hurtigt at træffe beslutninger, overflødig gør vi nogle landes behov, som de føler, for at gå videre på egen hånd.

EU's fælles institutioner skal være stærke og handlekraftige. De skal bygge på lighedsprincippet mellem landene, og der skal være balance imellem landene. Det har vi jo som et lille land – det vil sige, at nu er der jo en række lande, der er mindre end os – men så mellemstort land en klar interesse i.

Jeg glæder mig naturligvis over, at formandskabet blev overstået på den gode måde, det blev, og at langt, langt det meste af det, vi havde i formandskabsprogrammet, er gennemført, som statsministeren har været inde på. Der er ingen tvivl om, at Danmarks meget aktive indsats i hele udvidelsesprocessen har skabt et positivt syn på Danmark, ikke mindst i kandidatlandene. Og her er det vigtigt for os at fastholde og udbygge de tætte kontakter til kandidatlandene, også i lyset af deres potentiale som koalitions partnere i det udvidede EU.

Kl. 14.55

Jeg tror, man konkluderende kan tillade sig at sige, at Danmark løftede opgaverne, og at Danmark blev positivt placeret i omverdenen.

Vi skal nu bruge denne platform til at føre en aktiv og offensiv udenrigspolitik.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Den danske regering klarede opgaven. Yderligere 10 europæiske lande er nu på vej ind i det europæiske samarbejde, EU. Den 13. december 2002 er en skelsættende dato i forhold til den politiske genforening af Europa.

I første del af forrige århundrede hærgedes vi af to verdenskrige. Mange menneskeliv gik tabt. Europas nationer var fuldstændig splittede. I anden halvdel af århundredet delte den kolde krig Europa i to. En stor del af Europas befolkning blev holdt i et jerngreb af de kommunistiske magthavere, der sad tungt på magten i den østlige og centrale del af Europa.

Endelig, efter Murens fald i 1989, blev demokratiseringen i Øst mulig. Menneskerettigheder og frihed er nu i langt de fleste europæiske lande en sikret rettighed for de enkelte mennesker. De nye demokratier kan vi i Vest bidrage til at stabilisere. Det kan ske ved, at de bliver medlemmer af EU.

Den Europæiske Union har nu åbnet sin dør på vid gab. I første omgang har yderligere 10 europæiske lande fået mulighed for at deltage. Flere lande er allerede på vej.

Her i Folketinget taler vi normalt om, hvad vi er utilfredse med, og hvad vi gerne vil ændre. Sådan skal det være normalt. Men det, der skete den 13. december sidste år i Bella Center her i København, kan ikke betegnes som en normal begivenhed. Det var et ekstraordinært flot resultat, det danske formandskab opnåede, og resultatet var på ingen måde givet på forhånd. Derfor vil jeg i dag tillade mig noget meget sjældent fra denne talerstol: Jeg vil gerne sige tak. Tak til regeringen for den dygtige og velforberedte indsats under det danske EU-formandskab. Tak fordi vi nåede det ønskede mål: Ét Europa.

Venstres formand, statsminister Anders Fogh Rasmussen, stod som EU-formand i centrum for beslutningerne. Det var flot, og det er vi stolte af i Venstre. Nu skal jeg ikke komme for godt i gang!